

Wtorek, 22 maja 2007 r.

P6_TC1-COD(2006)0129

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 22 maja 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych stanowi zagrożenie dla środowiska wodnego, które może spowodować ostrą i chroniczną toksyczność organizmów wodnych, gromadzenie w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenie zdrowia ludzkiego. **W pierwszej kolejności należy zidentyfikować przyczyny zanieczyszczeń oraz zwalczać emisje u ich źródeł w sposób jak najbardziej skuteczny w kategoriach gospodarczych i środowiskowych.**
- (2) **Zgodnie z art. 174 Traktatu polityka Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.**
- (3) **W celu zapewnienia dobrej jakości wody niezbędne jest odpowiednio prowadzone drobne rolnictwo ekologiczne.**
- (4) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1600/2002/WE z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁴⁾ stanowi, że środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia są priorytetami szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, podkreślając zwłaszcza w art. 7 ust. 2 lit. e) potrzebę ustanowienia bardziej szczegółowego prawodawstwa w dziedzinie polityki wodnej.
- (5) **Państwa członkowskie powinny wdrożyć konieczne środki, zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁵⁾, w celu stopniowego redukcji zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i zaprzestania lub stopniowego eliminowania emisji, zrzutów i strat niebezpiecznych substancji priorytetowych.**
- (6) Dyrektywa 2000/60/WE ustanawia strategię ochrony wód przed zanieczyszczeniem, a art. 16 tej dyrektywy wymaga wprowadzenia dalszych szczególnych środków kontroli zanieczyszczeń i norm jakości środowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. C 97 z 28.4.2007, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2007 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str.1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- (7) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym **w perspektywie krótkoterminowej** należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych instrumentów kontroli, które mogą powielić już obowiązujące. **W następstwie jednak przekazania planów zagospodarowania wodami w dorzeczach, sporządzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, w tym programu środków ustanowionych zgodnie z art. 11 tej dyrektywy, Komisja powinna ocenić, czy wdrożenie i przegląd istniejących instrumentów doprowadziły do pełnej realizacji celów dyrektywy 2000/60/WE, czy też wymagane jest podjęcie szczególnych działań zgodnie z tą dyrektywą. Jeżeli zagwarantowanie przestrzegania norm jakości środowiska możliwe jest jedynie poprzez ograniczenia w stosowaniu poszczególnych substancji lub ich zakaz, należy je wprowadzać na mocy istniejących lub nowych aktów prawnych Wspólnoty, zwłaszcza w ramach rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽¹⁾.**
- (8) **Dyrektywa 2000/60/WE zawiera w art. 11 ust. 4 oraz w części B załącznika VI niewyczerpującą listę dodatkowych środków, jakie państwa członkowskie mogą przyjąć do wyboru jako część programu środków, m.in instrumenty prawne, instrumenty administracyjne oraz wynegocjowane porozumienia dotyczące ochrony środowiska.**
- (9) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych, jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE, **państwa członkowskie powinny, tam gdzie to konieczne i poza wdrażaniem pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, włączyć odpowiednie środki kontroli zgodne z art. 10 dyrektywy 2000/60/WE do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z art. 11 tej dyrektywy, przy zastosowaniu, gdzie to właściwe, art. 10 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽²⁾. W celu zagwarantowania jednakowych warunków konkurencji na rynku wewnętrznym podstawą określania środków kontroli w odniesieniu do substancji priorytetowych ze źródeł punktowych zawsze powinna być zasada korzystania z najlepszych dostępnych technik, ustanowiona w art. 2 pkt 11 dyrektywy 96/61/WE.**
- (10) **Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie rozstrzygnąć zagadnienia, które wywiera wpływ na gospodarkę wodną, państwo to może zgłosić je Komisji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE. Państwo członkowskie powinno również móc zgłosić taką kwestię w przypadku, gdy bardziej opłacalne lub właściwe wydaje się zastosowanie środków wspólnotowych. W takim przypadku Komisja powinna uruchomić procedurę wymiany informacji między wszystkimi państwami członkowskimi, po czym, jeżeli lepszym rozwiązaniem okaże się działanie na szczeblu wspólnotowym, Komisja powinna opublikować sprawozdanie oraz zaproponować odpowiednie środki.**
- (11) **Ponieważ większość pozostałych przepisów wspólnotowych nie została jeszcze w pełni przyjęta i wdrożona, trudno jest obecnie stwierdzić, czy wdrożenie tych polityk pozwoli na osiągnięcie celów dyrektywy 2000/60/WE lub też czy nadal konieczne będzie przyjęcie innego środka na poziomie Wspólnoty. W związku z powyższym przydatne byłoby dokonanie formalnej oceny spójności i skuteczności całości uregulowań wspólnotowych, które w sposób bezpośredni lub pośredni przyczyniają się do dobrej jakości wód.**
- (12) Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE⁽³⁾ ustanawia pierwszy wykaz 33 substancji lub grup substancji, którym przyznano pierwszeństwo w celu podjęcia działań na poziomie Wspólnoty. Niektóre z substancji priorytetowych zostały określone jako priorytetowe substancje niebezpieczne, będące przedmiotem stopniowego wycofywania lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat. **Jednak dla substancji występujących naturalnie lub powstałych w naturalnych procesach, takich jak kadm, rtęć oraz węglowodory poliaromatyczne, niemożliwe jest całkowite wyeliminowanie emisji, zrzutów oraz strat ze wszystkich ewentualnych źródeł.** Niektóre substancje zostały poddane przeglądowi i powinny zostać sklasyfikowane. **Inne substancje zaś powinny zostać włączone w zakres listy substancji priorytetowych w celu sprostania celom określonym dyrektywie 2000/60/WE.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- (13) **Komisja powinna kontynuować prowadzenie przeglądu wykazu priorytetowych substancji co najmniej co cztery lata, na podstawie oceny zagrożenia dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, w terminie przewidzianym w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE, i w stosownych przypadkach przedstawia odpowiednie wnioski.**
- (14) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom członkowskim **ustanowienie na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego.** Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG⁽¹⁾ i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.
- (15) **Niektóre substancje, chociaż nie figurują na listach norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej, okazują się bardzo szkodliwe dla ryb, jeśli obecne są w wodach powierzchniowych. Komisja powinna w razie potrzeby niezwłocznie przedstawić wnioski w sprawie przyjęcia list norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej również dla tych substancji.**
- (16) W związku z tym przepisy dotyczące bieżących celów w zakresie jakości środowiska ustanowione w dyrektywie Rady 82/176/EWG dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych⁽²⁾, dyrektywie Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu⁽³⁾, dyrektywie Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych⁽⁴⁾, dyrektywie Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocycloheksanu⁽⁵⁾ i w dyrektywie 86/280/EWG stały się zbędne i należy je skreślić.
- (17) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem. **Zgodnie z podejściem łączonym ustanowionym w art. 10 dyrektywy 2000/60/WE, harmonizacji wymaga zastosowanie maksymalnych dopuszczalnych stężeń, w szczególności traktowanie wartości izolowanych oraz procedura ustalania mechanizmów kontroli emisji.**
- (18) Z powodu braku wyczerpujących i wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. Aby pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie podejścia elastycznego w zależności od ich strategii monitorowania, powinny one mieć możliwość albo monitorowania wspomnianych norm jakości środowiska i sprawdzania zgodności z nimi u fauny i flory, lub zamiany ich na normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych. Ponadto, do państw członkowskich należy ustanowienie, tam gdzie to konieczne, norm jakości środowiska dla osadów lub fauny i flory i stosowne uzupełnienie norm jakości środowiska ustanowionych na poziomie Wspólnoty. **Ponadto osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania substancji o znaczącym potencjale akumulacji, przed których pośrednimi skutkami normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych obecnie nie oferują ochrony. Takie monitorowanie powinno się prowadzić w celu rozwinięcia technicznych i naukowych działań w zakresie norm jakości środowiska dla substancji monitorowanych w osadach oraz w faunie i florze, jeżeli udowodniono, że jest to konieczne.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.1983, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 274 z 17.10.1984, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- (19) W przypadku ołowiu, niklu i ich związków, dyskusje na temat oceny ryzyka z Europejskim Biurem ds. Substancji Chemicznych / Wspólnym Centrum Badawczym nie zostały jeszcze zakończone i dlatego niemożliwe jest ustanowienie ostatecznych norm jakości dla tych elementów. Należy zatem jasno wskazać na ich tymczasowy charakter.
- (20) **Ołów stosowany w sprzęcie połowowym, w rybołówstwie sportowym i profesjonalnym jest źródłem zanieczyszczenia wód. W celu zmniejszenia poziomu ołowiu w wodach połowowych państwa członkowskie powinny zachęcać sektor rybacki do zastępowania ołowiu mniej niebezpiecznymi alternatywnymi substancjami.**
- (21) **Dioksyny i polichlorowane bifenyle (PCB) stanowią dwie grupy substancji toksycznych, trwałych i wykazujących zdolność do bioakumulacji. Substancje obu grup prowadzą do poważnego zagrożenia dla zdrowia osób oraz środowiska naturalnego, wykazują się wysoce szkodliwym wpływem na gatunki wodne, a co za tym idzie podważają żywotność sektora rybołówstwa. Ponadto Komisja wielokrotnie zwracała uwagę na konieczność umieszczenia tych substancji w wykazie substancji priorytetowych. Konieczne jest zatem, by niniejsza dyrektywa przewidziała ich przyszłe włączenie do wykazu substancji priorytetowych.**
- (22) Państwa członkowskie muszą osiągnąć zgodność z dyrektywą Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁽¹⁾ i gospodarować zbiornikami wód powierzchniowych przeznaczonymi do czerpania wody pitnej zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE. Należy zatem wdrożyć niniejszą dyrektywę nie naruszając wymogów, w stosunku do których może istnieć potrzeba bardziej rygorystycznych norm.
- (23) Istnieje prawdopodobieństwo, że normy jakości środowiska nie będą mogły być spełnione w sąsiedztwie punktowego źródła zrzutu ponieważ stężenie substancji zanieczyszczających w zrzutach jest z reguły wyższe niż stężenie w otaczającej je wodzie. Z tego powodu państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia tego faktu przy sprawdzaniu zgodności z normami jakości środowiska poprzez określenie przejściowego obszaru przekroczenia dla danego zrzutu. W celu zapewnienia, że te obszary są ograniczone, przy ich określaniu należy stosować art. 10 dyrektywy 2000/60/WE i inne odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego. W związku z tym, że w przyszłości rozwój technik oczyszczania i innowacje technologiczne takie jak najlepsze dostępne techniki, może umożliwić zmniejszenie stężenia substancji zanieczyszczających w pobliżu punktów zrzutu, państwa członkowskie powinny wówczas zapewnić odpowiednie zmniejszenie przejściowych obszarów przekroczenia.
- (24) **Niniejsza dyrektywa pozwala państwom członkowskim na wykorzystywanie stref łączonych (nazwanych w art. 4 niniejszej dyrektywy „przejściowymi obszarami przekroczenia”), o ile nie mają one wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej z odpowiednimi normami jakości środowiska. Wyznaczając strefy łączone państwa członkowskie muszą przyjąć odpowiednie podejście, uwzględniające prądy, stężenie i wielkość zatwierdzonych zrzutów, a także zdolność danej wody powierzchniowej do absorpcji tych zrzutów. Państwa członkowskie ograniczą rozmiary stref łączonych po spełnieniu obowiązku stopniowego zmniejszenia poziomu zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi.**
- (25) Należy sprawdzić zgodność z celami zaprzestania lub stopniowego wycofywania i redukcji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE i dokonać oceny zgodności z tymi zobowiązaniami w sposób przejrzysty, zwłaszcza w odniesieniu do znaczących i nieznaczących emisji, zrzutów i strat powstających w wyniku działalności człowieka. Ponadto harmonogram zaprzestania lub stopniowego wycofywania i redukcji musi być powiązany z wykazem. Zastosowanie art. 4 ust. 4-7 dyrektywy 2000/60/WE powinno również być możliwe. Równie potrzebne jest odpowiednie narzędzie do ilościowego określania strat substancji występujących naturalnie lub wyprodukowanych na skutek procesów naturalnych, w którym to przypadku całkowite zaprzestanie lub stopniowe wycofywanie ze wszystkich potencjalnych źródeł jest niemożliwe. W celu sprostania tym potrzebom każde państwo członkowskie powinno ustanowić wykaz emisji, zrzutów i strat dla każdego dorzecza na swoim terytorium.
- (26) Aby uniknąć powielania pracy przy ustanawianiu tych wykazów i aby zapewnić spójność tych wykazów z innymi obowiązującymi instrumentami w obszarze ochrony wód powierzchniowych, państwa członkowskie powinny korzystać z informacji zgromadzonych na mocy dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE⁽²⁾.

(¹) Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(²) Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- (27) Aby lepiej określić swoje potrzeby, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru odpowiedniego rocznego okresu referencyjnego w celu zmierzenia podstawowych pozycji wykazu. Należy jednak uwzględnić fakt, że straty pojawiające się przy stosowaniu pestycydów mogą się znacznie różnić w poszczególnych latach z powodu różnych dawek stosowania na przykład z powodu różnych warunków klimatycznych. Z tego powodu, w przypadku niektórych substancji wchodzących w zakres dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru trzyletniego okresu referencyjnego dla tych substancji.
- (28) Aby zoptymalizować stosowanie wykazu, należy ustanowić dla Komisji termin sprawdzenia czy państwa członkowskie podjęły wszystkie działania w celu osiągnięcia celów art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE.
- (29) Kryteria identyfikacji substancji, które są trwałe, bioakumulacyjne i toksyczne, jak również substancji równie niepokojących, mianowicie bardzo trwałych i bardzo bioakumulacyjnych, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE, są ustanowione w dokumencie zawierającym wytyczne techniczne w zakresie oceny ryzyka towarzyszącym dyrektywie Komisji 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG⁽²⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony istniejących substancji zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93⁽³⁾, dyrektywie 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzenia do obrotu produktów biobójczych⁽⁴⁾. Aby zapewnić spójność między różnymi aktami prawnymi prawodawstwa wspólnotowego, jedynie te kryteria powinny być stosowane do substancji poddanych przeglądowi zgodnie z decyzją nr 2455/2001/WE, a załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE należy odpowiednio zmienić i zastąpić.
- (30) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 przewiduje przegląd mający na celu ocenę adekwatności kryteriów, które służą do zidentyfikowania substancji trwałych, bioakumulacyjnych i toksycznych. Komisja powinna odpowiednio zmienić załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE, jak tylko zmienne zostaną kryteria rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.**
- (31) Zobowiązania określone w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE są już włączone do dyrektywy 96/61/WE oraz art. 8, 10 i art. 11 ust. 3 lit. g) i h) oraz innych przepisów dyrektywy 2000/60/WE i przynajmniej ten sam poziom ochrony jest zagwarantowany, jeśli normy jakości środowiska są utrzymane lub poddane przeglądowi. W celu zapewnienia spójnego podejścia do zanieczyszczenia chemicznego wód powierzchniowych oraz wyjaśnienia i uproszczenia obowiązującego prawodawstwa Wspólnoty w tej dziedzinie, należy uchylić, zgodnie z art. 16 ust. 10 dyrektywy 2000/60/WE od 2012 roku, dyrektywę 82/176/EWG, dyrektywę 83/513/EWG, dyrektywę 84/156/EWG, dyrektywę 84/491/EWG oraz dyrektywę 86/280/EWG.
- (32) Zalecenia, o których mowa w art. 16 ust. 5 dyrektywy 2000/60/WE, a w szczególności zalecenia Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska zostały uwzględnione.
- (33) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie przyjęcie norm jakości środowiska dla wód, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i w celu utrzymania tego samego poziomu ochrony wód powierzchniowych może zostać lepiej zrealizowany na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (34) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/25/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 227 z 8.9.1993, str. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/20/WE (Dz.U. L 94 z 4.4.2007, str. 23).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- (35) Zgodnie z postanowieniami art. 174 Traktatu, potwierdzonymi następnie dyrektywą 2000/60/WE, Wspólnota zobligowana jest w trakcie opracowywania linii polityki z zakresu ochrony środowiska do brania pod uwagę dostępnych danych naukowych i technicznych, warunków środowiskowych występujących w poszczególnych regionach UE, całościowego rozwoju gospodarczego i społecznego Wspólnoty oraz zrównoważonego rozwoju regionów, a także korzyści i obciążeń mogących wpływać z podejmowanych działań lub też braku takich,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki w celu ograniczenia zanieczyszczenia wody oraz normy jakości środowiska dla substancji priorytetowych w celu:

- a) zredukowania do 2015 r. zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych; oraz
- b) wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, zgodnie z art. 1, 4 i 16 dyrektywy 2000/60/WE celem osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wszystkich wód powierzchniowych. Celem jest zapobieżenie dalszemu pogorszeniu stanu oraz do 2020 r. osiągnięcie stężeń zbliżonych do naturalnych poziomów tła dla wszystkich naturalnie występujących substancji oraz stężeń zbliżonych do zera dla wszystkich antropogenicznych substancji syntetycznych zgodnie z porozumieniami międzynarodowymi w sprawie ochrony mórz.

Cele ustanowione na mocy niniejszej dyrektywy należy traktować jako cele w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

Zgodnie z procedurą regulacyjną wymienioną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE przed upływem 2020 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat pomyślnego wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Normy jakości środowiska

1. W celu osiągnięcia dobrego stanu chemicznego mas wód powierzchniowych, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie zapewniają, że skład tychże mas wód powierzchniowych, osadów oraz fauny i flory jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, jak ustanowiono w części A załącznika I.

Państwa członkowskie nieustannie podejmują niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że zakłady, które wprowadzają do wód ścieki zawierające substancje priorytetowe, stosują w procesie produkcji i w procesie oczyszczania ścieków najlepsze dostępne techniki. Podstawę stanowią tu wyniki wymiany informacji zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 96/61/WE.

Państwa członkowskie zapewniają zgodność z normami jakości środowiska zgodnie z wymogami ustanowionymi w części B załącznika I.

Państwa członkowskie poprawiają stan dostępnej wiedzy i danych na temat źródeł substancji priorytetowych oraz dróg zanieczyszczeń w celu zbadania możliwości ukierunkowanych i skutecznych kontroli.

2. W przypadku, gdy ciek wodny przebiega przez więcej niż jedno państwo członkowskie, przewiduje się koordynację monitorowania programów oraz opracowanie krajowych wykazów, aby uniknąć większego obciążenia państw członkowskich położonych w dolnym biegu.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

3. Państwa członkowskie **monitorują**, zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE, **stężenia** substancji wymienionych z części A załącznika I w wodzie, osadach oraz faunie i florze.

4. Państwa członkowskie zapewniają, że następujące stężenia heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie są przekraczane w tkance zwierząt łownych (masy mokrej) ryb, małży, skorupiaków oraz innej fauny i flory.

a) 10 µg/kg dla heksachlorobenzenu,

b) 55 µg/kg dla heksachlorobutadienu,

c) 20 µg/kg dla rtęci metylowej.

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

Państwa członkowskie mogą monitorować obecność również innych substancji wymienionych w załączniku I w osadach oraz w faunie i florze zamiast w wodzie, jeśli uznają to za właściwsze i korzystniejsze z punktu widzenia kosztów. Państwa członkowskie prowadzą monitorowanie wody w celu zapewnienia zgodności z normami jakości środowiska dla wody w przypadku wykrycia znacznych stężeń substancji oraz uznania, że istnieje niebezpieczeństwo nieosiągnięcia norm jakości środowiska dla wody.

5. Nie później niż 12 miesięcy po przedłożeniu przez państwa członkowskie wykazów Komisja sporządza wnioski dotyczące norm jakości mających zastosowanie do stężeń substancji priorytetowych w osadach oraz w faunie i florze.

6. Państwa członkowskie spełniają wymogi dyrektywy 98/83/WE i zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE zapewniają zarządzanie akwenami wód, z których pozyskiwana jest woda pitna. Niniejszą dyrektywę należy zatem wdrożyć nie naruszając przepisów, które mogą wymagać przyjęcia surowszych norm.

7. Przypadki, w których zgodność z normami jakości środowiska nie jest technicznie wykonalna lub prowadziłaby do niewspółmiernych kosztów społecznych bądź gospodarczych, są traktowane zgodnie z art. 4 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2000/60/WE w celu określenia najbardziej opłacalnego i przyjaznego dla środowiska podejścia zgodnego z celem określonym w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE.

8. Komisja bada, systematycznie korzystając z baz danych utworzonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w celu przeprowadzenia badań na obecność substancji szkodliwych dla organizmów wodnych, substancji akumulujących się lub trwałych, postęp naukowo-techniczny oraz wnioski z oceny ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE, a także, co najmniej co cztery lata, proponuje przegląd norm jakości środowiska określonych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy.

Komisja analizuje najnowsze informacje naukowe i postęp techniczny w dziedzinie substancji gromadzących się w osadach oraz faunie i florze oraz opracowuje odnośne normy jakości środowiska.

9. W celu ustanowienia spójnej i zharmonizowanej metody obliczeniowej Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE do dnia ... (*), ustanowi obowiązkową metodologię co najmniej w zakresie kwestii, o których mowa w pkt 3 części B załącznika I do niniejszej dyrektywy.

10. Jeżeli do osiągnięcia odpowiednich norm jakości środowiska potrzebne są zakazy substancji, Komisja składa odpowiednie wnioski dotyczące zmiany istniejących aktów prawnych lub ustanowienia nowych aktów prawnych na szczeblu Wspólnoty.

(*) 2 lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

11. *Jeżeli w przypadku określonych zakładów, substancji lub źródeł punktowych egzekwowanie zasady odpowiedzialności za szkody wyrządzone środowisku i zasady ostrożności, a także ujednoczenie egzekwowania przepisów przez państwa członkowskie wymaga wprowadzenia dopuszczalnych wartości emisji obowiązujących w całej Wspólnocie lub jeżeli są one przydatne do osiągnięcia norm jakości środowiska, wówczas Komisja przedkłada odpowiednie wnioski zgodnie z art. 18 dyrektywy 96/61/WE.*

Artykuł 3

Aby osiągnąć cel określony w art. 2 państwa członkowskie mogą nałożyć w odniesieniu do wykorzystania lub zrzutu substancji ograniczenia bardziej rygorystyczne, niż te określone w dyrektywie 91/414/EWG oraz w rozporządzeniu (WE) nr .../... Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, które ją zastępuje, lub w innych uregulowaniach wspólnotowych.

Artykuł 4

Przejęciowy obszar przekroczenia

1. *Jeżeli nie ma technicznie możliwych środków dostatecznego oczyszczania ścieków z jednego lub wielu źródeł punktowych* państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających **w w warunkach przepływ wolnego** może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie ma to wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.

Państwa członkowskie włączają w ramy planów zarządzania korytami rzek określonych w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE plan działań mający na celu doprowadzenie do redukcji zakresu i okresu trwania każdego przejściowego obszaru przekroczenia, co wiąże się z koniecznością spełnienia wymogów z zakresu odnośnych standardów jakości środowiska najpóźniej do roku 2018.

2. Państwa członkowskie wytyczają w każdym przypadku zakres części wód powierzchniowych w sąsiedztwie punktów zrzutu, które mają być zaklasyfikowane jako przejściowe obszary przekroczenia, uwzględniając odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie włączają opis każdego wytyczonego obszaru do planów gospodarowania wodami w dorzeczu, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

3. *W przypadku transgranicznych cieków wodnych do określenia przejściowych obszarów przekroczenia wymagana jest zgoda zainteresowanego państwa członkowskiego.*

4. Państwa członkowskie dokonują przeglądu pozwoleń, o których mowa w dyrektywie 96/61/WE lub uprzedniej regulacji, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE w celu stopniowego zmniejszenia zasięgu każdego przejściowego obszaru przekroczenia, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, wytyczonego w części wód narażonej na zrzuty substancji priorytetowych.

5. *Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanawia metodę, którą państwa członkowskie powinny stosować w celu określenia przejściowego obszaru przekroczenia.*

Artykuł 5

Metody kontroli emisji, które mają być stosowane w państwach członkowskich

1. *Aby osiągnąć cele zawarte w art. 1, państwa członkowskie ustalają ujednoczone plany kontroli emisji i sposoby wycofywania substancji priorytetowych i priorytetowych substancji niebezpiecznych w ramach programu środków określonych w art. 11 dyrektywy 2000/60/WE. Plany te obejmują co najmniej:*

- a) *wyniki dochodzeń zgodnie z art. 6 niniejszej dyrektywy;*
- b) *cele dotyczące substancji, w tym ich objętości i równowagi masy;*

⁽¹⁾ Dz.U.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- c) *strategie sektorowe dotyczące głównych źródeł zanieczyszczeń (zwłaszcza dla przemysłu, rolnictwa, leśnictwa, gospodarstw domowych, systemu opieki zdrowotnej, transportu);*
- d) *środki służące redukcji zanieczyszczeń ze źródeł rozproszonych spowodowanych stratą substancji z produktów;*
- e) *środki mające na celu zastąpienie priorytetowych substancji niebezpiecznych;*
- f) *instrumenty, w tym środki finansowe zgodnie z art. 9 dyrektywy 2000/60/WE;*
- g) *normy emisji w uzupełnieniu istniejących przepisów wspólnotowych;*
- h) *środki zapewniające informacje, porady i szkolenia.*

2. Plany należy ustalać według przejrzystych kryteriów i dokonywać ich przeglądu w ramach rewizji programów środków. Co trzy lata państwa członkowskie przedkładają Komisji i opinii publicznej sprawozdanie dotyczące postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy oraz sposobu, w jaki podjęte środki przyczyniły się do osiągnięcia jej celów.

Artykuł 6

Wykaz emisji, zrzutów i strat

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE **lub innych dostępnych danych** oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz, zawierający w razie potrzeby mapy, emisji, zrzutów i strat z **pierwotnych źródeł** wszystkich **pierwotnych źródeł** substancji priorytetowych (**zarówno źródeł zanieczyszczenia punktowego, jak i rozproszonego**) i substancji zanieczyszczających wymienionych w **załączniku II** lub w części A załącznika I dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium, **w tym ich stężeń w osadzie oraz florze i faunie. Substancje priorytetowe i substancje zanieczyszczające uwolnione z osadów w wyniku żeglugi, pogłębiania lub zjawisk naturalnych nie są postrzegane jako straty.**

Państwa członkowskie ujmują w wykazie wszystkie środki kontroli emisji podjęte dla substancji priorytetowych wymienionych w części A załącznika I.

2. **Państwa członkowskie opracowują specjalne programy monitorowania dla osadów oraz fauny i flory ustalające analizowane gatunki i substancje, przy czym wyniki przedstawiane są zgodnie ze zmiennością sezonową organizmów.**

3. Okres referencyjny dla pomiaru wartości, które zostaną umieszczone w wykazach, wymienionych w ust. 1 wynosi 1 rok między rokiem 2007 i 2009.

Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2007, 2008 i 2009.

Państwa członkowskie mogą wykorzystać do przygotowania wykazów informacje dotyczące emisji, zrzutów i strat zgromadzone od daty wejścia w życie dyrektywy 2000/60/WE, o ile takie informacje spełniają te same wymogi jakościowe, które muszą spełniać informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy ustanowione zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu obejmujące odpowiednie okresy referencyjne wraz z planami gospodarowania wodami w dorzeczach zgłaszanyymi zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.

5. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Okres referencyjny dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach wynosi rok przed planowaną datą zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat przed planowaną datą zakończenia analizy.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Państwa członkowskie publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczeniach zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.

6. Biorąc pod uwagę, że zrzuty, emisje oraz wycieki substancji priorytetowych powinny być stopniowo redukowane lub wstrzymywane, konieczne jest, aby państwa członkowskie do swoich wykazów załączały stosowny harmonogram działań na rzecz osiągnięcia tych celów.

7. Do 2015 r. Komisja sprawdza, czy można oczekiwać osiągnięcia do roku 2025 zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie z zobowiązaniami redukcji oraz zaprzestania, określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE. **Komisja przedstawia sprawozdanie z tej kontroli Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Jeśli sprawozdanie wykaże, że osiągnięcie takiej zgodności nie wydaje się prawdopodobne, do 2016 r. Komisja wnosi propozycje niezbędnych środków wspólnotowych zgodnie z art. 251 Traktatu.**

Przy dokonywaniu tego sprawdzenia Komisja uwzględnia:

- wykonalność techniczną i proporcjonalność;
- zastosowanie najlepszych dostępnych technik;
- występowanie naturalnego stężenia w terenie.

8. Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, ustanawia specyfikacje techniczne na potrzeby analiz oraz metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

Artykuł 7

Środki mające na celu zmniejszenie poziomu zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi

1. W celu osiągnięcia celów związanych ze zmniejszeniem poziomu zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i priorytetowymi substancjami niebezpiecznymi, ustanowionym na podstawie art. 4 ust. 1 lit a) pkt iv) dyrektywy 2000/60/WE, państwa członkowskie zapewniają, aby programy dotyczące odnośnych środków ustanowione zgodnie z art. 11 tej dyrektywy obejmowały również środki prewencyjne i kontrolne z zakresu źródeł zanieczyszczenia punktowego i rozproszonego, a także normy jakości środowiska określone w ramach tej dyrektywy.

2. Zgodnie z art. 4 oraz 12 dyrektywy 2000/60/WE i w celu osiągnięcia celów określonych w tych artykułach państwa członkowskie zobowiązane są do stwierdzenia, czy konieczne jest dokonanie rewizji sposobu wdrażania istniejących środków lub też wprowadzenie nowych środków mających na celu redukcję i kontrolę zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i niebezpiecznymi substancjami priorytetowymi. W razie konieczności Komisja przedstawia propozycję właściwych środków podejmowanych na poziomie wspólnotowym.

3. Sporządzając sprawozdanie na podstawie art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE w sprawie wdrożenia tej dyrektywy Komisja dokonuje formalnej oceny spójności i skuteczności wszystkich wspólnotowych aktów prawnych mających pośredni lub bezpośredni wpływ na jakość wód. Ocena ta pozwoli w razie potrzeby na przystosowanie lub wdrożenie działań wspólnotowych.

4. Zgodnie z art. 16 ust. 8 dyrektywy 2000/60/WE Komisja określa, w oparciu o najlepsze dostępne techniki, metody kontroli emisji dla wszystkich źródeł punktowych oraz właściwe praktyki środowiskowe do zastosowania przez państwa członkowskie.

Artykuł 8

Włączenie dioksyn oraz polichlorowanych bifenyli (PCB)

Zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE oraz nie później niż do dnia 31 stycznia 2008 r. Komisja przedstawi wniosek dotyczący przeglądu niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia dioksyn oraz PCB w wykazie substancji priorytetowych wymienionych w załączniku II oraz odpowiednich norm jakości środowiska wymienionych w załączniku I.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Artykuł 9**Zanieczyszczenie pochodzące z krajów trzecich**

Najpóźniej do dnia ... (*) Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z zakresu zanieczyszczeń pochodzących z krajów trzecich. W odniesieniu do tegoż sprawozdania Parlament i Rada zwrócą się we właściwym przypadku do Komisji o przedstawienie projektu odpowiednich uregulowań.

Artykuł 10**Zmiana dyrektywy 2000/60/WE**

Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE zastępuje się załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 11**Zmiany dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG oraz 84/491/EWG**

Skreśla się załącznik II odpowiednio do dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG oraz 84/491/EWG.

Artykuł 12**Zmiana dyrektywy 86/280/EWG**

Skreśla się pozycje B w sekcji I-XI załącznika II do dyrektywy 86/280/EWG.

Artykuł 13**Uchylenia**

1. Dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG tracą moc z dniem 22 grudnia 2012 r.

2. Do dnia 22 grudnia 2012 r. państwa członkowskie mogą przeprowadzać monitorowanie i sprawozdawczość zgodnie z art. 5, 8 i 15 dyrektywy 2000/60/WE zamiast przeprowadzania ich zgodnie z dyrektywami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 14**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej do dnia ... (*). Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz **dostarczają** tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

(*) **1 rok od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**

(**) **18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Artykuł 15

Dodatkowe środki na poziomie Wspólnoty

Komisja wprowadza jasne i przejrzyste procedury tworząc racjonalny i ukierunkowany system przekazywania przez państwa członkowskie informacji na temat substancji priorytetowych, co wesprze wspólnotowy proces decyzyjny i umożliwi ustanowienie w przyszłości zharmonizowanych norm jakości środowiska dla osadów oraz fauny i flory, a także dodatkowych kontroli emisji.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 17

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

NORMY JAKOŚCI ŚRODOWISKA DLA **SUBSTANCJI** PRIORYTETOWYCH

CZĘŚĆ A: Normy jakości **środowiska** w wodach powierzchniowych:

AA: średnia roczna;

MAC: maksymalne dopuszczalne stężenie.

Jednostka: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS	AA-EQS ⁽¹⁾ Wody powierzchniowe śródlądowe	AA-EQS1 ⁽¹⁾ Inne wody powierzchniowe	MAC-EQS ⁽²⁾ Wody powierzchniowe śródlądowe	MAC-EQS2 ⁽²⁾ Inne wody powierzchniowe
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazyna	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabromo difenyleoeter ⁽³⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	nie dotyczy	nie dotyczy

⁽¹⁾ Ten parametr jest normą jakości środowiska wyrażoną jako średnia roczna wartość (EQS-AA).

⁽²⁾ Ten parametr jest normą jakości środowiska wyrażoną jako maksymalne dopuszczalne stężenie (EQS-MAC). Tam gdzie w rubryce MAC-EQS zaznaczone jest „nie dotyczy”, wartości AA-EQS chronią również przed szczytami krótkoterminowych zanieczyszczeń ponieważ są one znacznie niższe niż wartości otrzymane na podstawie ostrej toksyczności.

⁽³⁾ Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej difenyleoetry bromowane (nr 5) wymienione w decyzji nr 2455/2001/WE, EQS ustanowiono jedynie dla pentabromo difenyleoeteru.